

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE 2010

20 septembre 2010

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 66bis du Code des impôts sur les revenus 1992 en vue de permettre la déductibilité des équipements en matière de sécurité liés à l'utilisation d'une motocyclette pour les déplacements professionnels

(déposée par M. Christian Brotcorne)

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

BUITENGEWONE ZITTING 2010

20 september 2010

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 66bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, teneinde de aftrekbaarheid mogelijk te maken van veiligheidsuitrusting voor het gebruik van een motorfiets voor beroepsverplaatsingen

(ingedien door de heer Christian Brotcorne)

RÉSUMÉ

Il est incontestable que les équipements de sécurité qu'utilisent les usagers de motocyclettes diminuent la gravité des lésions en cas d'accident.

L'auteur de la présente proposition de loi envisage de modifier le Code des impôts sur les revenus 1992 afin de consacrer la déductibilité de ces équipements – terme volontairement plus large que celui de vêtements.

SAMENVATTING

Bij een ongeval lopen motorfietsgebruikers dank zij hun veiligheidsuitrusting onbetwistbaar minder zware letsen op.

De indiener van dit wetsvoorstel overweegt bijgevolg het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 te wijzigen om de aftrekbaarheid te verankeren van die uitrusting, een term die gewild ruimer is dan kledij.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
VB	:	Vlaams Belang
cdH	:	centre démocrate Humaniste
LDD	:	Lijst Dedecker
PP	:	Parti Populaire
Abréviations dans la numérotation des publications:		
DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000: Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Questions et Réponses écrites	QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV: Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Séance plénière	PLEN: Plenum
COM:	Réunion de commission	COM: Commissievergadering
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)
Afkortingen bij de nummering van de publicaties:		
DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000: Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Questions et Réponses écrites	QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV: Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Séance plénière	PLEN: Plenum
COM:	Réunion de commission	COM: Commissievergadering
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
<p>Commandes: Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.laChambre.be e-mail : publications@laChambre.be</p>	<p>Bestellingen: Natieplein 2 1008 Brussel Tel. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.deKamer.be e-mail : publicaties@deKamer.be</p>

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi reprend le texte de la proposition de loi DOC 51 1417/001.

La présente proposition de loi reprend le texte de la proposition de loi DOC 52 0379/001.

Le nombre d'utilisateurs de deux-roues n'a cessé d'augmenter au cours de ces dernières années. À côté de la moto de loisir, les scooters et les motos sont de plus en plus prisés comme moyens de déplacement, tant pour se rendre sur son lieu de travail que pour effectuer des livraisons.

S'ils ont pour avantage de se faufiler à travers le trafic urbain, de trouver facilement un endroit de stationnement tout en ayant un coût d'achat moindre, il n'en reste pas moins qu'on ne peut perdre de vue l'insécurité à laquelle ces usagers sont encore et toujours confrontés.

En effet, à la différence des automobilistes, ceux-ci restent particulièrement vulnérables en cas d'accident, notamment par le fait qu'ils doivent encaisser la quasi-totalité du choc en cas de collision.

C'est ainsi qu'en 2001, "on a dénombré 971 tués et blessés graves (147 tués et 824 blessés graves) parmi les motocyclistes en Belgique. Par rapport à 1990, le nombre de tués et de blessés graves parmi les motocyclistes n'a baissé que de 3,4 %, alors que la situation de l'ensemble des usagers de la route s'est considérablement améliorée (-46,4 % de tués et de blessés graves). La proportion de motocyclistes parmi les tués et les blessés graves a fortement augmenté au cours de cette même période (+78,8 %). Il apparaît donc que la sécurité des motocyclistes fait du sur place, tandis que, de manière générale, la sécurité routière progresse sensiblement.

Pour ce qui concerne l'année 2002, l'Institut National de Statistique (INS) n'a toujours pas publié de chiffres complets d'accidents. Seul le nombre de tués est déjà connu. Il ressort néanmoins des chiffres disponibles qu'il y a un terrible contraste entre l'évolution générale et celle des motocyclistes. Par rapport à 2001, le nombre global de tués en 2002 a fortement diminué (-12 %). Par contre, on observe une hausse considérable du nombre de tués parmi les motocyclistes (+8 %). Cette évolution est inquiétante et doit être examinée de plus près.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van wetsvoorstel DOC 51 1417/001.

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van wetsvoorstel DOC 52 0379/001.

Het aantal bestuurders van tweewielers is de laatste jaren almaar toegenomen. Naast de groeiende populariteit van het motorrijden als vrijetijdsbesteding, worden scooters en motoren ook in toenemende mate gebruikt voor het woon-werkverkeer of voor het leveren van bestellingen.

Motoren en scooters hebben als voordeel dat ze zich vlotter een weg kunnen banen door druk stadsverkeer, gemakkelijker een parkeerplaats vinden en bovendien goedkoper zijn. Dit mag ons echter niet de ogen laten sluiten voor de onveiligheid waarmee motorrijders vandaag de dag spijtig genoeg nog steeds worden geconfronteerd.

In tegenstelling tot autobestuurders zijn motorrijders immers extra kwetsbaar, onder andere omdat ze bij een aanrijding zelf het grootste gedeelte van de schok opvangen.

Zo vielen er in 2001 "in België bij motorrijders 971 doden en zwaargewonden (147 doden, 824 zwaargewonden). In vergelijking met 1990 daalde het aantal doden en zwaargewonden bij motorrijders met slechts 3,4 %, terwijl de situatie voor alle weggebruikers samen aanzienlijk verbeterde (-46,4 % doden en zwaargewonden). Het aandeel van de motorrijders in het totale aantal doden en zwaargewonden is in diezelfde periode sterk gestegen (+78,8 %). Het lijkt dus alsof de motorrijders qua veiligheid ter plaatse blijven trappelen, terwijl de verkeersveiligheid in het algemeen er wel duidelijk op vooruit gaat.

Wat 2002 betreft, zijn helaas nog geen volledige ongevallenstatistieken vrijgegeven door het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS), enkel het aantal doden is reeds bekend. Uit de beschikbare cijfers blijkt niettemin een schril contrast tussen de algemene evolutie en deze voor motorrijders. Vergelijken bij 2001 is het aantal doden in 2002 algemeen sterk gedaald (-12 %), maar merkt men een aanzienlijke stijging van het aantal doden bij motorrijders (+8 %). Deze evolutie is zorgwekkend en dient van naderbij te worden bestudeerd.

Bien entendu, il faut également tenir compte de l'augmentation du nombre de motos sur nos routes et du nombre de véhicules-kilomètres. Entre 1990 et 2001, le nombre de motos a plus que doublé (+111,0 %), tandis que le nombre de véhicules-kilomètres parcourus par les motos a presque triplé (+194,3 %). Quant au nombre de tués et de blessés graves parmi les motocyclistes pour 1 000 motos et par million de véhicules-kilomètres, ce nombre a chuté de plus de la moitié au cours de cette même période (une baisse de respectivement 54,2 % et de 69,0 %).

Tout comme pour la plupart des autres catégories d'usagers de la route, la sécurité relative des motocyclistes est en augmentation, mais la stagnation du nombre de tués et de blessés graves en chiffres absolus est inquiétante.

Il ressort également des données d'accidents que, sur 1 000 motocyclistes (conducteurs et passagers) victimes d'un accident corporel, 40 décèdent. Il n'y a que parmi les piétons que la mortalité est encore plus élevée. Comparons: la mortalité est de 21 tués pour 1 000 victimes parmi les occupants de voitures; chez les cyclomotoristes, elle est de 8. Cela signifie que la mortalité parmi les motocyclistes atteint presque le double de celle enregistrée parmi les automobilistes, ce qui peut s'expliquer en partie par le fait que les motocyclistes n'ont pas de carrosserie qui les protège, tout comme les piétons.¹

À cet égard, il convient de souligner que le port de vêtements de sécurité (veste, pantalon, gants, bottes) constitue la seule et unique protection en cas de chute, même si le port du casque permet, quant à lui, de réduire de 50 % le nombre de lésions mortelles à la tête.

S'il est manifeste que ces équipements de sécurité diminuent la gravité des lésions en cas d'accident, il n'en reste pas moins que l'administration fiscale considère pourtant que les frais de vêtements (combinaison, gants, bottes, etc.) ne peuvent être pris en considération à titre de frais professionnels². Le casque restant, par contre, déductible comme frais professionnel.

Notons que les règles d'usage en matière de frais professionnels sont toutefois d'application pour les autres frais (amortissements, frais d'assurance, taxe de circulation, carburant,...) qui se rapportent à l'utilisation d'une motocyclette pour les déplacements professionnels.

Een en ander moet natuurlijk gezien worden in het licht van de toename van het aantal motoren op onze wegen, en van het aantal afgelegde voertuigmeters. Tussen 1990 en 2001 is het aantal motoren meer dan verdubbeld (+111,0 %), terwijl het aantal voertuigmeters afgelegd door motoren bijna verdrievoudigde (+194,3 %). Het aantal doden en zwaargewonden bij motorrijders per 1 000 motoren en per miljoen voertuigmeters is over dezelfde periode meer dan gehalveerd (een daling met respectievelijk 54,2 % en 69,0 %).

Net zoals voor de meeste andere categorieën weggebruikers neemt de relatieve veiligheid van motorrijders dus toe, maar de stagnatie van het aantal doden en zwaargewonden bij motorrijders in absolute cijfers baart zorgen.

Uit de ongevallen gegevens blijkt verder dat per 1 000 motorrijders (bestuurders + passagiers) die het slachtoffer worden van een letselongeval, er 40 om het leven komen. Enkel bij voetgangers is de mortaliteit nog hoger. Ter vergelijking: voor de inzittenden van personenwagens bedraagt de mortaliteit 21 doden per 1 000 slachtoffers, voor motorfietsers 8. Dat wil dus zeggen dat de mortaliteit bij motorrijders bijna dubbel zo groot is dan bij automobilisten, wat ten dele te verklaren valt door het feit dat motorrijders net als voetgangers niet over een beschermende carrosserie beschikken.”¹

In dit verband is het belangrijk erop te wijzen dat het dragen van beschermende kledij (jas, broek, handschoenen, laarzen) de enig mogelijke bescherming is bij een valpartij, al kan het dragen van een helm het aantal dodelijke hoofdletsels met de helft verminderen.

Hoewel het evident is dat dergelijke beschermende kledij (motorpak, handschoenen, laarzen, enz.) de ernst van de verwondingen kan beperken, bepaalt de fiscus niettemin dat die kledingstukken niet als beroepskosten kunnen worden aangemerkt². De helm kan daarentegen nog steeds als een aftrekbaar beroepskost worden aangemerkt.

Wel blijven de gebruikelijke regels inzake beroepskosten geldig voor de andere kosten (afschrijvingen, verzekeringen, verkeersbelasting, brandstof,...), die te maken hebben met het gebruik van een motorfiets voor beroepsverplaatsingen.

¹ W. DE DOBBELEER, “La sécurité des motocyclistes dans le trafic”, IBSR, 22 juin 2004.

² Voir circulaire Ci.RH. 241/559.092 (AFER 29/2004) du 9 juillet 2004.

¹ W. DE DOBBELEER, “De veiligheid van motorrijders in het verkeer”, BIVV, 22 juni 2004.

² Zie circulaire Ci.RH. 241/559.092 van 9 juli 2004.

En outre, et conformément aux dispositions du Code des impôts sur les revenus, les frais professionnels afférents aux déplacements entre le domicile et le lieu de travail effectués au moyen d'un véhicule autre qu'une voiture, voiture-mixte ou un minibus, sont fixés, à défaut de preuves, forfaitairement à 0,15 euro par kilomètre parcouru, sans que la distance prise en compte du domicile au lieu de travail puisse excéder 25 kilomètres³.

Sans préjudice de l'application de ce forfait, la présente proposition de loi vise à permettre la déduction des dépenses relatives aux équipements de sécurité qui ont été effectivement payées pendant la période imposable et qui répondent aux conditions fixées par le Roi, sur proposition du ministre qui a la Mobilité dans ses attributions.

Christian BROTCORNE (cdH)

Het Wetboek van de inkomstenbelastingen stelt bovendien de beroepskosten met betrekking tot de verplaatsing tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling die anders dan met een auto, een auto voor dubbel gebruik of een minibus worden afgelegd bij gebrek aan bewijzen forfaitair vast op 0,15 euro per afgelegde kilometer zonder dat de in aanmerking genomen afstand tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling hoger dan 25 kilometer mag zijn³.

Zonder afbreuk te doen aan de toepassing van dit forfait wil het onderhavige wetsvoorstel de aftrek mogelijk maken van uitgaven met betrekking tot veiligheidsuitrusting die effectief gedaan zijn tijdens het belastbaar tijdperk en die voldoen aan de voorwaarden die de Koning heeft vastgelegd op voorstel van de minister die bevoegd is voor Mobiliteit.

³ Voir l'arrêté royal modifiant l'AR/CIR92, en matière de frais professionnels afférents aux déplacements entre le domicile et le lieu du travail, *MB* du 27 mai 2004 en vue de porter la distance de 25 à 50 kilomètres à partir de l'exercice d'imposition 2003 jusqu'à l'exercice d'imposition 2005, 75 kilomètres pour l'exercice d'imposition 2003 et 100 kilomètres à partir de l'exercice d'imposition 2007.

³ Zie het koninklijk besluit tot wijziging van het KB/WIB 92 op het vlak van de beroepskosten met betrekking tot de verplaatsing tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling, *BS* van 27 mei 2004, teneinde de afstand van 25 tot 50 kilometer te verhogen vanaf aanslagjaar 2003 tot aanslagjaar 2005, 75 kilometer voor aanslagjaar 2003 en 100 kilometer vanaf aanslagjaar 2007.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution

Art. 2

L'article 66bis du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 10 août 2001 et modifié par la loi du 27 mars 2009, est complété par un quatrième alinéa, rédigé comme suit:

“Sans préjudice de l'application de l'alinéa 1er, sont également considérées comme frais professionnels les dépenses effectivement payées pendant la période imposable relatives aux équipements de sécurité liés à l'usage d'une motocyclette et répondant aux conditions fixées par le Roi sur proposition du ministre qui a la Mobilité dans ses attributions, sans qu'elles puissent excéder 500 euros.”.

20 juillet 2010

Christian BROTCORNE (cdH)

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 66bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 10 augustus 2001 en gewijzigd bij de wet van 27 maart 2009, wordt aangevuld met een vierde lid, luidende:

“Onverminderd de toepassing van het eerste lid, worden tevens als beroepskosten aangemerkt, de tijdens het belastbaar tijdperk effectief gedane uitgaven met betrekking tot voor het gebruik van een motorfiets benodigde uitrusting die voldoet aan de voorwaarden die bepaald zijn door de Koning op voorstel van de minister die bevoegd is voor Mobiliteit, zonder dat ze meer dan 500 euro mogen bedragen.”.

20 juli 2010

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE**Code des impôts sur les revenus****10 avril 1992****Art. 66bis**

Les frais professionnels afférents aux déplacements entre le domicile et le lieu du travail autres que ceux effectués au moyen d'un véhicule visé à l'article 66, § 5, sont, à défaut de preuves, fixés forfaitairement à 0,15 euro par kilomètre parcouru sans que la distance prise en compte du domicile au lieu du travail puisse excéder 25 kilomètres.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, majorer la limite de 25 kilomètres.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les frais professionnels afférents aux déplacements entre le domicile et le lieu du travail effectués en bicyclette sont, à défaut de preuves, fixés forfaitairement à 0,145 euro par kilomètre parcouru.

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION**Code des impôts sur les revenus****10 avril 1992****Art. 66bis**

Les frais professionnels afférents aux déplacements entre le domicile et le lieu du travail autres que ceux effectués au moyen d'un véhicule visé à l'article 66, § 5, sont, à défaut de preuves, fixés forfaitairement à 0,15 euro par kilomètre parcouru sans que la distance prise en compte du domicile au lieu du travail puisse excéder 25 kilomètres.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, majorer la limite de 25 kilomètres.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les frais professionnels afférents aux déplacements entre le domicile et le lieu du travail effectués en bicyclette sont, à défaut de preuves, fixés forfaitairement à 0,145 euro par kilomètre parcouru.

Sans préjudice de l'application de l'alinéa 1er, sont également considérées comme frais professionnels les dépenses effectivement payées pendant la période imposable relatives aux équipements de sécurité liés à l'usage d'une motocyclette et répondant aux conditions fixées par le Roi sur proposition du ministre qui a la Mobilité dans ses attributions, sans qu'elles puissent excéder 500 euros.¹

¹ Art. 2: Ajout.

BASISTEKST

Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

10 april 1992

Art. 66bis

De beroepskosten met betrekking tot de verplaatsing tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling die anders dan met een in artikel 66, § 5, vermeld voertuig wordt gedaan, worden, bij gebrek aan bewijzen, forfaitair bepaald op 0,15 euro per afgelegde kilometer zonder dat de in aanmerking genomen afstand tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling hoger dan 25 kilometer mag zijn.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de grens van 25 kilometer verhogen.

In afwijking van het eerste lid worden beroepskosten met betrekking tot de verplaatsing tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling die per fiets wordt gedaan, bij gebrek aan bewijzen, forfaitair bepaald op 0,145 euro per afgelegde kilometer.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

10 april 1992

Art. 66bis

De beroepskosten met betrekking tot de verplaatsing tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling die anders dan met een in artikel 66, § 5, vermeld voertuig wordt gedaan, worden, bij gebrek aan bewijzen, forfaitair bepaald op 0,15 euro per afgelegde kilometer zonder dat de in aanmerking genomen afstand tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling hoger dan 25 kilometer mag zijn.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de grens van 25 kilometer verhogen.

In afwijking van het eerste lid worden beroepskosten met betrekking tot de verplaatsing tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling die per fiets wordt gedaan, bij gebrek aan bewijzen, forfaitair bepaald op 0,145 euro per afgelegde kilometer.

Onverminderd de toepassing van het eerste lid, worden tevens als beroepskosten aangemerkt, de tijdens het belastbaar tijdperk effectief gedane uitgaven met betrekking tot voor het gebruik van een motorfiets benodigde uitrusting die voldoet aan de voorwaarden die bepaald zijn door de Koning op voorstel van de minister die bevoegd is voor Mobiliteit, zonder dat ze meer dan 500 euro mogen bedragen.¹

¹ Art. 2: Aanvulling.